

Klasa: 605-01/11-01/01

Urbroj: 5030114-11-1

Zagreb, 17. ožujka 2011.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, s Konačnim prijedlogom zakona, za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Radovana Fuchsa, ministra znanosti, obrazovanja i športa, Želimira Janjića, državnog tajnika u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa i Vesnu Hrvoj Šic, ravnateljicu u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH
KVALIFIKACIJA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU
INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst).

**II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI
ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI**

Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 124/09) - u daljnjem tekstu: Zakon, donesen je radi usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije vezano uz Poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, a sastavljen je u skladu s Direktivom 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija.

Direktivom 2005/36/EZ jamči se osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i ista prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici kao i državljanima te države članice. Cilj je Direktive poboljšanje pravila važećih sustava priznavanja kvalifikacija u svjetlu iskustava te istovremeno održanje načela i jamstva slobode poslovnog nastana koja su ugrađena u te sustave.

Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin nositelju kvalifikacije omogućava pristup reguliranoj profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.

Pri tome se pod reguliranom profesijom podrazumijeva profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

Budući da je Europska komisija upozorila na nejasnoće u formulaciji pojedinih članaka Zakona, ovim se zakonskim prijedlogom otklanjaju navedene nejasnoće, odnosno pojašnjavaju odredbe koje se odnose na regulirane profesije u zdravstvu.

Slijedom navedenog, odredba članka 25. stavka 7. Zakona, koja se odnosi na automatsko priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije primalje, mijenja se na način da se ovom odredbom upućuje na odgovarajuću odredbu Direktive vezano uz uvjete za automatsko priznavanje.

Nadalje, a u skladu s prijedlogom Europske komisije, u odredbi članka 29. Zakona, dodaju se nove odredbe kojima se propisuje kako Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji je imao poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite prije datuma prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju. Također, ovim se zakonskim prijedlogom propisuje sadržaj potvrde za doktora medicine koju izdaje Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, ukoliko takvu potvrdu podnositelj zatraži.

Osim toga, a sukladno prijedlogu Europske komisije, ovim se zakonskim prijedlogom navodi kako osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini, između ostalog sadrži i obavljen program s punom satnicom, ali se precizira da je trajanje takvog programa najmanje tri godine, te kako program mora biti proveden pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Zaključno, ovim se zakonskim prijedlogom uvode i izričajna i nomotehnička poboljšanja teksta Zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga zakona po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 - pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), a to je usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije.

Predlaže se da se ovaj zakonski prijedlog raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje, s obzirom da donošenje ovoga zakona predstavlja usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije vezano uz poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU
INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA**

Članak 1.

U Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 124/2009), u članku 25. stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, biti će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive."

Članak 2.

U članku 28. stavku 2. riječi: "članka 76. stavka 3." zamjenjuju se riječima: "članka 73. stavka 6."

Članak 3.

U članku 29. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

"(4) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske u trenutku pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad izdanog od Hrvatske liječničke komore sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na datum pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(5) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdat će potvrdu ako ju podnositelj traži. Potvrda će potvrđivati sljedeće:

- a) da je završio sveučilišni studij medicine,
- b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,
- c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do datuma prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo EU."

Članak 4.

U članku 30. alineja 1. mijenja se i glasi:

"- s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine,".

Alineja 2. mijenja se i glasi:

"- pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske,".

Članak 5.

U članku 35. stavku 4. riječi: "može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti" zamjenjuju se riječima: "sposoban je obavljati i ima pristup sljedećim poslovima".

Članak 6.

Članak 40. briše se.

Članak 7.

U članku 41. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

"(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina."

Dosadašnji stavci 1. i 2. postaju stavci 2. i 3.

Članak 8.

Članak 54. briše se.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1. Uzimajući u obzir primjedbu Europske komisije kako se odredba članka 25. stavka 7. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija odnosi samo na automatsko priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije, ovom se odredbom mijenja članak 25. stavak 7. Zakona na način da se upućuje na odgovarajuće odredbe Direktive vezane uz automatsko priznavanje.

Članak 2. Ispravlja se pozivanje na odredbe Zakona na način da se u članku 28. stavku 2. riječi: "članka 76. stavka 3." zamjenjuju se riječima: "članka 73. stavka 6."

Članak 3. U skladu s prijedlogom Europske komisije, u odredbi članka 29. Zakona dodaju se novi stavci kojima se propisuje kako Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji je imao poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite prije datuma prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju. Osim toga, propisuje se kako će Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdati potvrdu za doktora medicine, ako ju podnositelj traži, te što sve navedena potvrda mora sadržavati.

Članak 4. Ovom se odredbom precizira kako osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži, između ostalog, obavljen program s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine, koji je proveden pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Članak 5. Ovom se odredbom mijenja formulacija članka 35. stavka 4. Zakona na način da se navodi koje je poslove magistar farmacije sposoban obavljati i kojim poslovima ima pristup.

Članak 6. Sadrži odredbu o brisanju članka 40. Zakona, budući da se sadržaj navedenog članka predlaže navesti u odredbi članka 25. stavka 7. Zakona.

Članak 7. U odredbi članka 41. Zakona, dodaje se novi stavak kojim se propisuje da pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.

Članak 8. Sadrži odredbu o brisanju članka 54. Zakona, s obzirom da bi se sadržaj predmetnog članka naveo u odredbi članka 29. Zakona.

Članak 9. Propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

**ODREDBE ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA
I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJAMA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 25.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovoga članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.

(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članka 54. ovoga Zakona.

(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica, a koji ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 40. i 41. istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V.

Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).

(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.

(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.

Članak 28.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:

– posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona, i

– ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 76. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 29.

(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:

– posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka potvrđuje sljedeće:

a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine,

b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,

c) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.

Članak 30.

Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:

– s punom satnicom,

– pod nadzorom nadležnih tijela države članice EU,

– većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem,

- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita,
- osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju,
- u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine.

Članak 35.

- (1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primijenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.
- (2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovoga članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.
- (3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine:
 - a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,
 - b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,
 - c) dovoljno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,
 - d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,
 - e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost.
- (4) Magistar farmacije može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti:
 - a) priprema farmaceutskog oblika lijeka,
 - b) izrada i testiranje lijeka,
 - c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,
 - d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,
 - e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,
 - f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,
 - g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.

Članak 40.

- (1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.
- (2) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalje, izdan u državi članici EU, naveden u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, automatski se priznaje ukoliko ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:
 - a) trogodišnje obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici te:
 - posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge ustanove visokog obrazovanja ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja,
 - kojoj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 3. ovoga članka,

b) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici, u trajanju od najmanje dvije godine ili 3600 sati i posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru, navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive,

c) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3000 sati uz posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, sukladno stavku 3. ovoga članka.

(3) Za primjenu načela automatskog priznavanja kvalifikacija iz stavka 2. ovoga članka u Republici Hrvatskoj, država članica EU (država porijekla) izdaje potvrdu kojom se dokazuje da je kandidat, nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, na zadovoljavajući način obavio sve stručne djelatnosti u okviru profesije primalja tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili drugoj ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

Članak 41.

(1) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovoga Zakona.

(2) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 54.

Republika Hrvatska priznaje potvrdu iz članka 29. ovoga Zakona koja je izdana od nadležnog tijela države članice EU državljaninu države članice EU. Ministarstvo nadležno za zdravstvo Republike Hrvatske izdat će potvrdu u skladu s člankom 29. ovoga Zakona hrvatskim državljanima radi obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u Republici Hrvatskoj.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI (NACRTA) PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM
STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE I PRAVNIM AKTIMA VIJEĆA EUROPE**

1. Tijelo državne uprave – stručni nositelj izrade (nacrt) prijedloga propisa

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa

Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija s Konačnim prijedlogom Zakona

Proposal of the Amendments of the Act on Regulated Professions and the Recognition of Foreign Professional Qualifications with the Final Proposal of the Act

3. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske

a) odredba Sporazuma koja se odnosi na normativni sadržaj (nacrt) prijedloga propisa

Glava V. Kretanje radnika, poslovni nastan, pružanje usluga

b) prijelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma

-

c) u kojoj se mjeri (nacrtom) prijedloga propisa ispunjavanju obveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

u potpunosti

d) razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

e) veza s Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji

Program Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbe pravne stečevine Europske unije 2010. – Sposobnost preuzimanja obveza iz članstva u EU, 3.3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, 3.3.4. Uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija

4. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

a) odredbe primarnih izvora prava EU

Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU) 2008/C 115/1 od 9/5/2008

Glava IV., Sloboda kretanja osoba, usluga i kapitala

b) odredbe sekundarnih izvora prava EU

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija

Directive 2005/36/EC of the European parliament and of the Council on the recognition of professional qualifications

32005L0036

Usklađeno

c) ostali izvori prava EU

-
d) pravni akti Vijeća Europe

-
e) razlozi za djelomičnu usklađenost odnosno neusklađenost

-
f) rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

-
5. Jesu li gore navedeni izvori prava EU, odnosno pravni akti Vijeća Europe, prevedeni na hrvatski jezik?

Da

6. Je li (nacrt) prijedloga propisa preveden na neki službeni jezik EU?

Ne

7. Sudjelovanje konzultanata u izradi (nacrt) prijedloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

Ne

8. Prijedlog za izradu pročišćenog teksta propisa

Ne

Potpis koordinatora za Europsku uniju tijela državne uprave stručnog nositelja, datum i pečat

dr. sc. Ivana Markonjić, državna tajnica

Zagreb, 16.02. 2011.

Potpis državnog tajnika Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, datum i pečat

mr. sc. Andrej Plenković, državni tajnik

Zagreb, _____ 2011.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EU / PRAVNOG AKTA VIJEĆA EUROPE S PRIJEDLOGOM ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

1. Naziv propisa EU / pravnog akta VE te predmet i cilj njegova uređivanja

Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

Directive 2005/36/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on the recognition of professional qualifications (Text with EEA relevance)

(OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

32005L0036

Cilj Direktive je omogućiti osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i istim pravima prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici, kao i državljanima te države članice. Navedeno ne dovodi u pitanje obvezu stručnjaka migranta da zadovolji sve nediskrimirajuće uvjete obavljanja te profesije koje je utvrdila ta država članica, ukoliko su oni objektivno opravdani i razmjerni.

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa te predmet i cilj njegova uređivanja

Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija s Konačnim prijedlogom Zakona

Cilj donošenja ovoga Zakona je otklanjanje nejasnoća u tekstu Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, koje se odnose na regulirane profesije u zdravstvu.

3. Usklađenost s primarnim izvorom prava EU

UEZ, Glava III. Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Poglavlje 3. Usluge

Usklađeno

4. Usklađenost Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija s Konačnim prijedlogom Zakona s Direktivom 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija

a)

b)

c)

d)

e)

Odredbe i zahtjevi propisa EU (članak, stavak, točka) / pravnog akta VE	Odredbe (nacrti) prijedloga propisa (glava, odjeljak, članak, stavak, točka itd.)	Usklađenost odredbe (nacrti) prijedloga propisa s odredbom propisa EU / pravnog akta VE (usklađeno, djelomično usklađeno, neusklađeno)	Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	Predviđeni datum za postizanje potpune usklađenosti
Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija			
<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p style="text-align: center;">Princip automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, farmaceute i arhitekta, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44., odnosno 46.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnim kvalifikacijama moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., odnosno 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p> <p>2. Svaka država članica, za potrebe obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p>(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.</p>	Usklađeno.		

<p>države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima izobrazbe koji su utvrđeni člankom 28.</p> <p>Odredbu prethodnog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 30.</p> <p>3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za primanje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje. Ova odredba nema utjecaja na stečena prava iz članaka 23. i 43.</p> <p>4. Države članice nisu u obvezi priznati valjanost dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. U smislu ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.</p> <p>5. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekture iz točke 5.7.1. Priloga V., koje se automatski priznaju sukladno stavku 1., dokazuje dovršenje izobrazbe koja je započela nakon referentne akademske godine iz tog Priloga.</p> <p>6. Svaka država članica uvjetovat će pristup profesionalnim djelatnostima i njihovo obavljanje liječnicima, medicinskim sestrama za opću zdravstvenu skrb, stomatolozima, veterinarima, primajama i farmaceutima, posjedovanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je dotična osoba tijekom svoje izobrazbe, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.</p> <p>Moguće su izmjene znanja i vještina iz članka 24.</p>	<p>(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Odredbe stavka 1. ovog članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članaka 54. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primanje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, biti će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.</p> <p>(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekture iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primajama i veterinarima koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom</p>	
--	--	--

<p>stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3., u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihova usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Ni kod jedne države članice takvo ažuriranje ne povlači za sobom izmjene njenih postojećih zakonodavnih načela vezano uz strukturu profesija što se tiče izobrazbe i uvjeta pristupa za fizičke osobe.</p> <p>7. Svaka država članica obavještava Komisiju o zakonodavnim, regulatornim i upravnim odredbama koje usvaja u svezi izdavanja dokaza o formalnim kvalifikacijama s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnim kvalifikacijama s područja navedenih u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuće priopćenje u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnim kvalifikacijama i, gdje je to primjereno, imena tijela koja izdaju dokaze o formalnim kvalifikacijama, priložene potvrde i odgovarajuće profesionalne titule iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. odnosno 5.7.1. Priloga V.</p>	<p>svogoj osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).</p> <p>(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.</p> <p>(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.</p>		
<p>Članak 24.</p> <p>Osnovna medicinska izobrazba</p> <p>1. Za pristupanje osnovnoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup dotičnim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovna medicinska izobrazba obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5500 sati teoretske i praktične izobrazbe koja se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., studij stručnog osposobljavanja iz prve točke</p>	<p>Usklađeno</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju doktora medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućuje pristup na sveučilišni studij medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje doktora medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija medicine u trajanju od šest godina ili 5500 sati teorijskog i praktičnog obrazovanja na sveučilištu ili pod nadzorom</p>		

<p>može obuhvaćati šest mjeseci praktične izobrazbe s punom satnicom na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih vlasti.</p> <p>3. Osnovna medicinska izobrazba mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod primjerenim nadzorom.</p>	<p>sveučilišta.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Osposobljavanje doktora medicine daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka,</p> <p>b) dostatno razumijevanje građe, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja,</p> <p>c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka koje daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta prevencije, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju,</p> <p>d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolničkim zdravstvenim ustanovama pod primjerenim nadzorom.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Specijalistička medicinska izobrazba</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24. tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalistička medicinska izobrazba obuhvaća teoretsku i praktičnu izobrazbu na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog studija iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Izobrazba se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ona uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona, i - ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja. <p>(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 73.</p>		

<p>odgovornostima koje proizlaze iz dotičnih usluga.</p> <p>3. Izobrazba se odvija s punom satnicom u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ona obuhvaća sudjelovanje u punom opsegu medicinskih djelatnosti odjela na kojemu se izobrazba odvija, uključujući dežurstva, na način da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojoj praktičnoj i teoretskoj izobrazbi tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s postupcima koje su utvrdile nadležne vlasti. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p> <p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnoj medicinskoj izobrazbi iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja izobrazbe iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističke medicinske izobrazbe</p> <p>Dokaz o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su dodijelile nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V., za dotičnu specijalističku izobrazbu, a koji odgovara titulama koje su u uporabi u različitim državama članicama i navedene su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>Članak 28.</p> <p>Posebna izobrazba iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnoj izobrazbi iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji</p>	<p>stavka 6. ovog Zakona.</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavijenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi. <p>(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovog Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.</p> <p>(3) Potvrda iz stavka 2. ovog članka potvrđuje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine, b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, c) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji. <p>(4) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske u trenutku</p>	
---	--	--

<p>studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24.</p> <p>2. Posebna izobrazba iz opće medicine koja rezultira dodjeljivanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama koji su izdani prije 1. siječnja 2006. traje najmanje dvije godine s punom satnicom. U slučaju da je dokaz o formalnim kvalifikacijama izdan nakon tog datuma, izobrazba traje najmanje tri godine s punom satnicom.</p> <p>Ako program izobrazbe iz članka 24. obuhvaća praktičnu izobrazbu koja se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje te praktične izobrazbe može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prve točke za potvrde o izobrazbi koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog datuma.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugoj točki dostupna je samo onim državljanima članicama u kojima je posebna izobrazba iz opće medicine trajala dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebna izobrazba iz opće medicine odvija se s punom satnicom, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktična nego teoretska.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugoj točki, praktična izobrazba može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Izobrazba zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u</p>	<p>pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad izdanog od Hrvatske liječničke komore sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovnih nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na datum pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.</p> <p>(5) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdat će potvrdu ako ju podnositelj traži. Potvrda će potvrđivati sljedeće:</p> <p>a) da je završio sveučilišni studij medicine</p> <p>b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe</p> <p>c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do datuma prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo EU.</p> <p>Članak 30.</p> <p>(1) Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine - pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske, - većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita, 		
--	---	--	--

<p>profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p> <p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz opće medicine države članice zahitjevalju posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz osnovne medicinske izobrazbe iz Priloga V., točke 5.1.1.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio izobrazbu predviđenu ovim člankom, ali je završio različitu, dodatnu izobrazbu, koju potvrđuju dokazi o formalnim kvalifikacijama koje su izdale nadležne vlasti u državi članici. Međutim, one ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnim kvalifikacijama osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na jednakom stupnju kao znanje stečeno izobrazbom koja je predviđena ovim člankom.</p> <p>Države članice, <i>inter alia</i>, određuju opseg u kojemu dopunska izobrazba i radno iskustvo u struci koje je kandidat već stekao mogu zamijeniti izobrazbu predviđenu ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je kandidat stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p> <p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p style="text-align: center;">Obavljanje profesionalnih djelatnosti liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, podložno odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebnu izobrazbu iz</p>	<ul style="list-style-type: none"> - osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju, - u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine. 		
--	---	--	--

<p>opće medicine.</p>	<p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje babica</p> <p>1. Osposobljavanje babica obuhvaća ukupno minimalno:</p> <p>(a) posebno redovno osposobljavanje za babice, koje obuhvaća najmanje tri godine teoretskog i praktičnog obrazovanja (smjer I.) koji minimalno uključuje program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. ili</p> <p>(b) posebno redovno osposobljavanje za babice koje traje 18 mjeseci (smjer II.) koje obuhvaća minimalno obrazovni program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. koji nije predmet istovjetnog osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice jamče da su ustanove, koje vrše osposobljavanje babica, odgovorne za usklađivanje teorije i prakse tijekom programa obrazovanja.</p> <p>Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.5.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>2. Pristup osposobljavanju za babice, ovisi o ispunjenju jednog od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih barem prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b) posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu u Prilogu V., točki 5.2.2. za smjer II.</p> <p>3. Osposobljavanje babica mora zajamčiti da je ta</p>	<p>Članak 41.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.</p> <p>(2) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovog Zakona.</p> <p>(3) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Program osposobljavanja za primalju obuhvaća najmanje sljedeće predmete za obje vrste osposobljavanja:</p> <p>a) Teorijska i tehnička nastava:</p> <p>1. Opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe, osnovna sociologija i sociomedicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta.</p> <p>2. Predmeti specifični za djelatnosti primalje:</p>	<p>Usklađeno</p>	
-----------------------	--	---	------------------	--

<p>osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi babica, posebno porodištva i ginekologije;</p> <p>(b) primjereno poznavanje etike profesije i profesionalnog zakonodavstva;</p> <p>(c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodištva i neonatologije, te također poznavanje odnosa između stanja zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja.</p> <p>(d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i opstetrijicu;</p> <p>(e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>	<p>anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetrijici), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta; psihološki i socijalni čimbenici.</p> <p>b) Praktično i kliničko obrazovanje (mora se provoditi pod odgovarajućim nadzorom):</p> <ul style="list-style-type: none"> – savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 preporodajnih pregleda, – nadzor i njega najmanje 40 trudnica, – student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja rodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda, – aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak; ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji, – izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana – uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije – može se obaviti u simuliranoj situaciji, – nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporodajnim razdobljem, – nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi, – promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonošad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna, – zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetrijice, – uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i 	
<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za babice</p> <p>1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za babice iz Priloga V., točke 5.5.2., automatski se priznaje u skladu s člankom 21., ukoliko ispunjava barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) redovno trogodišnje osposobljavanje za babice;</p> <p>(i) podliježe posjedovanju diplome ili potvrde ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge visokoškolske ustanove ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>(ii) mu slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.</p> <p>(b) redovno osposobljavanje za babice od barem dvije godine ili 3600 sati, što podliježe posjedovanju dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2.</p>		

<p>(c) redovno osposobljavanje za babice od minimalno 18 mjeseci ili 3000 sati, što podliježe dokazu o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je imatelj, nakon pribavljanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za babicu, na zadovoljavajući način izvršio sve poslove babice tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>	<p>kirurgije – uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.</p> <p>(2) Teorijska i tehnička nastava moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem na takav način da se stečena znanja i iskustva mogu usvojiti na odgovarajući način (dio a) i b) programa obrazovanja).</p> <p>(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom obrazovanju te ih se poučava o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.</p>		
<p>Članak 42.</p> <p>Obavljanje stručnih poslova babice</p> <p>1. Odrerbe ovog odjeljka se primjenjuju na poslove babica kako je to utvrdila svaka država članica, ne dovodeći u pitanje stavak 2., koji se obavljaju pod stručnim nazivima navedenima u Prilogu V., točki 5.5.2.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je bobicama omogućen pristup i obavljanje minimalno sljedećih poslova:</p>	<p>(4) Osposobljavanjem primalje osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p> <p>a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi primalje,</p> <p>b) odgovarajuće poznavanje etike profesije i zakonodavstva,</p> <p>c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije, opstetricije i neonatologije, odnosa stanja između zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja,</p> <p>d) odgovarajuće kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoba osposobljenih za opstetriciju,</p> <p>e) odgovarajuće razumijevanje obrazovanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu s njima.</p> <p>(5) Osposobljavanje primalje omogućava provođenje sljedećih djelatnosti:</p> <p>a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji,</p> <p>b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće,</p> <p>c) savjetovanje ili upućivanje pregleda potrebnog za</p>		
<p>(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;</p> <p>(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;</p> <p>(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;</p> <p>(d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;</p> <p>(e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama</p>			

<p>i tehničkim sredstvima;</p> <p>(f) vođenje spontanih poroda uključujući, po potrebi, epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;</p> <p>(g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na liječnika i pomoć liječniku, po potrebi; uz poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice;</p> <p>(h) pregled i njega novorođenčeta, uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, po potrebi;</p> <p>(i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta kako bi joj se omogućilo da svome djetetu pruži optimalan napredak;</p> <p>(j) vršenje liječenja koje propiše liječnik;</p> <p>(k) priprema potrebnih pismenih izvješća.</p>	<p>najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća,</p> <p>d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani,</p> <p>e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenja stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima,</p> <p>f) vođenje spontanih poroda uključujući po potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima porode na zadak,</p> <p>g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na doktora medicine specijalista, poduzimanje hitnih mjera u odsutnosti doktora medicine specijalista, posebno ručno odstranjivanje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice,</p> <p>h) pregled i njega novorođenčeta uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja,</p> <p>i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta radi omogućavanja optimalnog napretka djeteta,</p> <p>j) obavljanje liječenja koje propiše doktor medicine specijalist ginekologije i opstetricije,</p> <p>k) priprema potrebnih pisanih izvješća.</p> <p>Članak 43.</p> <p>(1) Odrredbe članaka 26-42. koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva na odgovarajući način će se uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija.</p> <p>(2) U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog</p>	
--	--	--

	<p>obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.</p>		
<p>Članak 44. Izobrazba farmaceuta</p> <p>1. Prijem u studij stručne izobrazbe farmaceuta podliježe posjedovanju diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima u državi članci, na sveučilištima i visokoškolskim ustanovama priznatog istovjetnog stupnja</p> <p>2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta potvrđuje izobrazbu u trajanju od minimalno pet godina, koja uključuje barem sljedeće:</p> <p>(a) četiri godine redovne teoretske i praktične izobrazbe na sveučilištu ili na visokoškolskoj ustanovi priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>(b) šest mjeseci pripravništva u ljekarni otvorenoj za javnost ili u bolnici, pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takav ciklus izobrazbe uključuje minimalno program opisan u Prilogu V, točki 5.6.1. Sadržaj naveden u Prilogu V, točki 5.6.1, se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>3. Izobrazba farmaceuta daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i</p>	<p>Čl. 34., 35., 36. i 37. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 34.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju magistara farmacije podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij farmacije u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje magistara farmacije obuhvaća završetak sveučilišnog studija farmacije u trajanju od pet godina, od čega minimalno četiri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja priznatog istovjetnog stupnja ili ustanovi koja je pod nadzorom sveučilišta i šest mjeseci stručnog osposobljavanja u javnoj ljekarni ili u bolničkoj ljekarni.</p> <p>Članak 35.</p> <p>(1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primijenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.</p> <p>(2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovoga članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.</p> <p>(3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe</p>	<p>Usklađeno</p>	

<p>fizikalnog, kemijskog, biološkog, mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenje medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju ovog znanja mogle dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) odgovarajuće poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p> <p>Članak 45.</p>	<p>sljedeća znanja i vještine:</p> <p>a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,</p> <p>b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,</p> <p>c) dovoljno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,</p> <p>d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,</p> <p>e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost.</p>		
<p>Obavljanje stručnih djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. U svrhu ove direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti koji podliježu posjedovanje profesionalnih kvalifikacija, u jednoj ili više država članica, da bi se tim djelatnostima moglo pristupiti i obavljati ih, a djelatnosti su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama naveden u Prilogu V., točki 5.6.2.</p> <p>2. Države članice jamče da imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim, ispunjavaju odredbe članka 44., i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih poslova, što, prema potrebi, podliježe zahtjevu za dodatnim stručnim iskustvom.</p>	<p>(4) Magistar farmacije sposoban je obavljati i ima pristup sljedećim poslovima:</p> <p>a) priprema farmaceutskog oblika lijeka,</p> <p>b) izrada i testiranje lijeka,</p> <p>c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,</p> <p>d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,</p> <p>e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,</p> <p>f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,</p> <p>g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>Članak 36.</p>		
<p>(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova</p>	<p>(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz nadležnog tijela države članice EU da je ta osoba zaposlena na poslovima farmaceuta tijekom razdoblja potrebnog za stručno iskustvo neophodnog za pristup profesiji magistra farmacije.</p> <p>(2) Dokaz iz stavka 1. ovoga članka popraćen je s dokazom o formalnom osposobljavanju za magistre farmacije iz članka 34. ovoga Zakona.</p>		

<p>u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>3. Ukoliko država članica uvjetuje pristup ili obavljanje poslova farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.6.2., ta država članica kao dovoljan dokaz, u vezi s tim, priznaje dokaze koje izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici koja navodi da je dotična osoba zaposlena na tim poslovima u matičnoj državi članici tijekom približnog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne važi za dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se traži u Velikom Vojvodstvu Luksemburg za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ukoliko je država članica dana 16. rujna 1985. imala uspostavljen natjecateljski sustav ispitivanja u namjeri da između imatelja iz stavka 2. odabere one koji će postati vlasnici novih lijekova, čije je osnivanje u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, uz odstupanje od članka 1., nastaviti sa takvim ispitivanjem i tražiti od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta iz Priloga V., točke 5.6.2., ili za koje važe odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecateljskim sustavima.</p>	<p>Članak 37.</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 25. i 34. ovoga Zakona priznaje se samo u svrhu obavljanja profesije magistra farmacije.</p>		
<p>Odrebe (nacrt) prijedloga propisa (glava, odjeljak, članak, stavak, točka itd.)</p>	<p>Odrebe i zahtjevi propisa EU (članak, stavak, točka) / pravnog akta VE</p>	<p>Usklađenost odredbe (nacrt) prijedloga propisa s odredbom propisa EU / pravnog akta VE (usklađeno, djelomično usklađeno, neusklađeno)</p>	<p>Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost</p> <p>Predviđeni datum za postizanje potpune usklađenosti</p>
<p>Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija</p>	<p>Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija</p>		

<p>Članak 25.</p> <p>(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekte koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.</p> <p>(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Odredbe stavka 1. ovog članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su</p>	<p>Članak 21.</p> <p>Princip automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, farmaceute i arhitekte, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. odnosno 46.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnim kvalifikacijama moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., odnosno 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p> <p>2. Svaka država članica, za potrebe obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima izobrazbe koji su utvrđeni člankom 28.</p> <p>Odredbe prethodnog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 30.</p> <p>3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za primanje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom</p>	<p>Usklađeno.</p>
--	--	-------------------

<p>hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članaka 54. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primanje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, biti će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.</p> <p>(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekture iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinarata koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).</p> <p>(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi</p>	<p>41.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje. Ova odredba nema utjecaja na stečena prava iz članaka 23. i 43.</p> <p>4. Države članice nisu u obvezi priznati valjanost dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. U smislu ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.</p> <p>5. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekture iz točke 5.7.1. Priloga V., koje se automatski priznaju sukladno stavku 1., dokazuje dovršenje izobrazbe koja je započela nakon referentne akademske godine iz tog Priloga.</p> <p>6. Svaka država članica uvjetovat će pristup profesionalnim djelatnostima i njihovo obavljanje liječnicima, medicinskim sestrama za opću zdravstvenu skrb, stomatolozima, veterinarima, primaljama i farmaceutima, posjedovanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je dotična osoba tijekom svoje izobrazbe, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.</p> <p>Moguće su izmjene znanja i vještina iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3., u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihova usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Ni kod jedne države članice takvo ažuriranje ne povlači za sobom izmjene njenih postojećih zakonodavnih načela vezano uz strukturu profesija što se tiče izobrazbe i uvjeta pristupa za fizičke osobe.</p> <p>7. Svaka država članica obavještava Komisiju o zakonodavnim, regulatornim i upravnim odredbama</p>
---	--

<p>izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.</p> <p>(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.</p>	<p>koje usvaja u svezi izdavanja dokaza o formalnim kvalifikacijama s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnim kvalifikacijama s područja navedenih u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuće priopćenje u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnim kvalifikacijama i, gdje je to primjereno, imena tijela koja izdaju dokaze o formalnim kvalifikacijama, priložene potvrde i odgovarajuće profesionalne titule iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. odnosno 5.7.1. Priloga V.</p>		
<p>Članak 26.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju doktora medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućuje pristup na sveučilišni studij medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje doktora medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija medicine u trajanju od šest godina ili 5500 sati teorijskog i praktičnog obrazovanja na sveučilištu ili pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Osposobljavanje doktora medicine daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>e) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka.</p>	<p>Članak 24.</p> <p>Osnovna medicinska izobrazba</p> <p>1. Za pristupanje osnovnoj medicinskoj izobrazbi zahijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup dotičnim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovna medicinska izobrazba obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5500 sati teoretske i praktične izobrazbe koja se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., studij stručnog osposobljavanja iz prve točke može obuhvaćati šest mjeseci praktične izobrazbe s punom satnicom na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih vlasti.</p> <p>3. Osnovna medicinska izobrazba mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p>	<p>Usklađeno.</p>	

<p>f) dostatno razumijevanje građe, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja,</p> <p>g) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka koje daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta prevencije, dijagnoze i terapije te o ljudskom razumnožavanju, i</p> <p>h) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolničkim zdravstvenim ustanovama pod primjerenim nadzorom.</p>	<p>(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razumnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod primjerenim nadzorom.</p>		
<p>Članak 28.</p> <p>(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona, i - ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja. <p>(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 73. stavka 6. ovog Zakona.</p>	<p>Specijalistička medicinska izobrazba</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24. tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalistička medicinska izobrazba obuhvaća teoretsku i praktičnu izobrazbu na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog studija iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Izobrazba se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ona uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz dotičnih usluga.</p> <p>3. Izobrazba se odvija s punom satnicom u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ona obuhvaća sudjelovanje u punom opsegu medicinskih djelatnosti odjela na kojemu se izobrazba odvija, uključujući dežurstva, na način da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojoj praktičnoj i teoretskoj izobrazbi tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s postupcima koje su utvrdile nadležne vlasti. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p>		
<p>Članak 29.</p> <p>(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenoj u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi. 			

<p>(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovog Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.</p> <p>(3) Potvrda iz stavka 2. ovog članka potvrđuje sljedeće:</p>	<p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnoj medicinskoj izobrazbi iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja izobrazbe iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Članak 26.</p>		
<p>d) da je osoba završila sveučilišni studij medicine,</p> <p>e) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,</p> <p>f) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.</p>	<p>Vrste specijalističke medicinske izobrazbe</p> <p>Dokaz o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su dodijelile nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V., za dotičnu specijalističku izobrazbu, a koji odgovara titulama koje su u uporabi u različitim državama članicama i navedene su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>Članak 28.</p>		
<p>(4) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske u trenutku pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju <u>važebnog odobrenja za samostalan rad izdanog od Hrvatske liječničke komore</u> sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na datum pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.</p>	<p>Posebna izobrazba iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnoj izobrazbi iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24.</p> <p>2. Posebna izobrazba iz opće medicine koja rezultira dodjeljivanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama koji su izdani prije 1. siječnja 2006. traje najmanje dvije godine s punom satnicom. U slučaju da je dokaz o formalnim kvalifikacijama izdan nakon tog datuma, izobrazba traje najmanje tri godine s punom satnicom.</p> <p>Ako program izobrazbe iz članka 24. obuhvaća praktičnu izobrazbu koja se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili</p>		
<p>(5) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdat će potvrdu ako ju podnositelj traži. Potvrda će potvrđivati sljedeće:</p> <p>a) da je završio sveučilišni studij medicine</p>			

<p>b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe</p> <p>c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do datuma prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo EU.</p> <p>Članak 30.</p> <p>(1) Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine - pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske, - većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita, - osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju, - u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine. 	<p>ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje te praktične izobrazbe može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prve točke za potvrde o izobrazbi koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog datuma.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugoj točki dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebna izobrazba iz opće medicine trajala dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebna izobrazba iz opće medicine odvija se s punom satnicom, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktična nego teoretska.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugoj točki, praktična izobrazba može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Izobrazba zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p> <p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz opće medicine države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz osnovne medicinske izobrazbe iz Priloga V., točke 5.1.1.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio izobrazbu predviđenu ovim člankom, ali je završio različit, dodatnu izobrazbu, koju potvrđuju</p>	
--	---	--

	<p>dokazi o formalnim kvalifikacijama koje su izdale nadležne vlasti u državi članici. Međutim, one ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnim kvalifikacijama osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na jednakom stupnju kao znanje stečeno izobrazbom koja je predviđena ovim člankom.</p> <p>Države članice, <i>inter alia</i>, određuju opseg u kojemu dopunska izobrazba i radno iskustvo u struci koje je kandidat već stekao mogu zamijeniti izobrazbu predviđenu ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je kandidat stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p> <p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p style="text-align: center;">Obavljanje profesionalnih djelatnosti liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, podložno odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutno uključene u posebnu izobrazbu iz opće medicine.</p>		
<p>Članak 41.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.</p> <p>(2) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a</p>	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">Osposobljavanje babica</p> <p>1. Osposobljavanje babica obuhvaća ukupno minimalno:</p> <p>(a) posebno redovno osposobljavanje za babice, koje obuhvaća najmanje tri godine teoretskog i praktičnog obrazovanja (smjer 1.) koji minimalno uključuje</p>	<p>Usklađeno.</p>	

<p>minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovog Zakona.</p> <p>(3) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalice odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Program osposobljavanja za primalju obuhvaća najmanje sljedeće predmete za obje vrste osposobljavanja:</p> <p>a) Teorijska i tehnička nastava:</p> <ol style="list-style-type: none"> Opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe, osnovna sociologija i sociomedicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta. Predmeti specifični za djelatnosti primalice: anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta; psihološki i socijalni čimbenici. <p>b) Praktično i kliničko obrazovanje (mora se provoditi pod odgovarajućim nadzorom):</p> <p>– savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 pretporodajnih pregleda,</p>	<p>program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. ili</p> <p>(b) posebno redovno osposobljavanje za babice koje traje 18 mjeseci (smjer II.) koje obuhvaća minimalno obrazovni program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. koji nije predmet istovjetnog osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice jamče da su ustanove, koje vrše osposobljavanje babcica, odgovorne za usklađivanje teorije i prakse tijekom programa obrazovanja.</p> <p>Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.5.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>2. Pristup osposobljavanju za babice, ovisi o ispunjenju jednog od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih barem prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b) posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu u Prilogu V., točki 5.2.2. za smjer II.</p> <p>3. Osposobljavanje babcica mora zajamčiti da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi babcica, posebno porodištva i ginekologije;</p> <p>(b) primijeřeno poznavanje etike profesije i profesionalnog zakonodavstva;</p> <p>(c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodištva i neonatologije, te također poznavanje odnosa između stanja zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja.</p> <p>(d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za</p>	
---	---	--

<p>– nadzor i njega najmanje 40 trudnica,</p> <p>– student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja rodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda,</p> <p>– aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak; ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji,</p> <p>– izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana – uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije – može se obaviti u simuliranoj situaciji,</p> <p>– nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem,</p> <p>– nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi,</p> <p>– promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonošad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna,</p> <p>– zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetricije,</p> <p>– uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije – uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.</p> <p>(2) Teorijska i tehnička nastava moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem na takav način da se stečena znanja i iskustva mogu usvojiti na odgovarajući način (dio a) i b) programa obrazovanja).</p> <p>(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim · odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom obrazovanju te ih se poučava o</p>	<p>primaljstvo i opstetriciju;</p> <p>(e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobijem.</p> <p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za babice</p> <p>1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za babice iz Priloga V., točke 5.5.2., automatski se priznaje u skladu s člankom 21., ukoliko ispunjava barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) redovno trogodišnje osposobljavanje za babice;</p> <p>(i) podliježe posjedovanju diplome ili potvrde ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge visokoškolske ustanove ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>(ii) mu slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.</p> <p>(b) redovno osposobljavanje za babice od barem dvije godine ili 3600 sati, što podliježe posjedovanju dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>(c) redovno osposobljavanje za babice od minimalno 18 mjeseci ili 3000 sati, što podliježe dokazu o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je imatelj, nakon pribavljanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za babicu, na zadovoljavajući način izvršio sve poslove babice tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>		
--	---	--	--

<p>odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.</p>			
<p>(4) Osposobljavanjem primalje osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p>	<p>Članak 42.</p> <p>Obavljanje stručnih poslova babice</p>		
<p>a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi primalje,</p>	<p>1. Odrebe ovog odjeljka se primjenjuju na poslove babica kako je to utvrdila svaka država članica, ne dovodeći u pitanje stavak 2., koji se obavljaju pod stručnim nazivima navedenima u Prilogu V., točki 5.5.2.</p>		
<p>b) odgovarajuće poznavanje etike profesije i zakonodavstva,</p>	<p>2. Države članice osiguravaju da je bobicama omogućen pristup i obavljanje minimalno sljedećih poslova:</p>		
<p>c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije, opstetricije i neonatologije, odnosa stanja između zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja,</p>	<p>(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;</p>		
<p>d) odgovarajuće kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoba osposobljenih za opstetriciju,</p>	<p>(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;</p>		
<p>e) odgovarajuće razumijevanje obrazovanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu s njima.</p>	<p>(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;</p>		
<p>(5) Osposobljavanje primalje omogućava provođenje sljedećih djelatnosti:</p>	<p>(d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;</p>		
<p>a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji,</p>	<p>(e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;</p>		
<p>b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće,</p>	<p>(f) vođenje spontanih poroda uključujući, po potrebi, epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;</p>		
<p>c) savjetovanje ili upućivanje pregleda potrebnog za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća,</p>	<p>(g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na liječnika i pomoć liječniku, po potrebi: uz poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice;</p>		
<p>d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani,</p>	<p>(h) pregled i njega novorođenčeta, uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, po potrebi;</p>		
<p>e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenja stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima,</p>			
<p>f) vođenje spontanih poroda uključujući po potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima porode na zadak,</p>			
<p>g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje</p>			

<p>na doktora, medicine specijalista, poduzimanje hitnih mjera u odsutnosti doktora medicine specijalista, posebno ručno odstranjenje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice,</p> <p>h) pregled i njega novorođenčeta uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja,</p> <p>i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta radi omogućavanja optimalnog napretka djeteta,</p> <p>j) obavljanje liječenja koje propiše doktor medicine specijalist ginekologije i opstetricije,</p> <p>k) priprema potrebnih pisanih izvješća.</p> <p>Članak 43.</p> <p>(1) Odredbe članka 26-42. koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva na odgovarajući način će se uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija.</p> <p>(2) U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.</p>	<p>(i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta kako bi joj se omogućilo da svome djetetu pruži optimalan napredak;</p> <p>(j) vršenje liječenja koje propiše liječnik;</p> <p>(k) priprema potrebnih pismenih izvješća.</p>		
<p>Članak 34.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju magistara farmacije podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij farmacije u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p>	<p>Članak 44.</p> <p>Izobrazba farmaceuta</p> <p>1. Prijem u studij stručne izobrazbe farmaceuta podliježe posjedovanju diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima u državi članci,</p>	<p>Usklađeno.</p>	

<p>(2) Osposobljavanje magistara farmacije obuhvaća završetak sveučilišnog studija farmacije u trajanju od pet godina, od čega minimalno četiri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja priznatog istovjetnog stupnja ili ustanovi koja je pod nadzorom sveučilišta i šest mjeseci stručnog osposobljavanja u javnoj ljekarni ili u bolničkoj ljekarni.</p> <p>Članak 35.</p>	<p>na sveučilištima i visokoškolskim ustanovama priznatog istovjetnog stupnja</p> <p>2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta potvrđuje izobrazbu u trajanju od minimalno pet godina, koja uključuje barem sljedeće:</p> <p>(a) četiri godine redovne teoretske i praktične izobrazbe na sveučilištu ili na visokoškolskoj ustanovi priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>(b) šest mjeseci pripravništva u ljekarni otvorenoj za javnost ili u bolnici, pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takav ciklus izobrazbe uključuje minimalno program opisan u Prilogu V, točki 5.6.1. Sadržaj naveden u Prilogu V, točki 5.6.1. se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cijlu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>3. Izobrazba farmaceuta daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog, mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenje medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju ovog znanja mogle dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) odgovarajuće poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>		
<p>(1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primijenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.</p> <p>(2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovoga članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.</p> <p>(3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p> <p>a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,</p> <p>b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,</p> <p>c) dovoljno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,</p> <p>d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,</p> <p>e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku</p>			

<p>djelatnost.</p> <p>(4) Magistar farmacije sposoban je obavljati i ima pristup sljedećim poslovima:</p> <p>a) priprema farmaceutske oblika lijeka,</p> <p>b) izrada i testiranje lijeka,</p> <p>c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,</p> <p>d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,</p> <p>e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,</p> <p>f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,</p> <p>g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>Članak 36.</p> <p>(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz nadležnog tijela države članice EU da je ta osoba zaposlena na poslovima farmaceuta tijekom razdoblja potrebnog za stručno iskustvo neophodnog za pristup profesiji magistra farmacije.</p> <p>(2) Dokaz iz stavka 1. ovoga članka popraćen je s dokazom o formalnom osposobljavanju za magistre farmacije iz članka 34. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 37.</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 25. i 34. ovoga Zakona priznaje se samo u svrhu obavljanja profesije magistra farmacije.</p>	<p>Članak 45.</p> <p>Obavljanje stručnih djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. U svrhu ove direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti koji podliježu posjedovanje profesionalnih kvalifikacija, u jednoj ili više država članica, da bi se tim djelatnostima moglo pristupiti i obavljati ih, a djelatnosti su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama naveden u Prilogu V., točki 5.6.2.</p> <p>2. Države članice jamče da imateji dokaza o formalnim kvalifikacijama iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim, ispunjavaju odredbe članka 44., i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih poslova, što, prema potrebi, podliježe zahtjevu za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <p>(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>3. Ukoliko država članica uvjetuje pristup ili obavljanje poslova farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.6.2., ta država članica kao dovoljan dokaz, u vezi s tim, priznaje dokaze koje izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici koja navodi da je dotična osoba zaposlena na tim poslovima u matičnoj državi članici tijekom</p>	
--	--	--

	<p>približnog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne važi za dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se traži u Velikom Vojvodstvu Luksemburg za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ukoliko je država članica dana 16. rujna 1985. imala uspostavljen natjecateljski sustav ispitivanja u namjeri da između imatelja iz stavka 2. odabere one koji će postati vlasnici novih lijekova, čije je osnivanje u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, uz odstupanje od članka 1., nastaviti sa takvim ispitivanjem i tražiti od državnih država članica koji posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta iz Priloga V., točke 5.6.2., ili za koje važe odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecateljskim sustavima.</p>		
--	---	--	--